

A telemedicina potenciális szerepe a háziorvosi ellátás hozzáférhetőségének és minőségének javításában

Bán Attila

Magyar Tudományos Akadémia, Közgazdaság- és
Regionális Tudományi Kutatóközpont, Budapest

ban@rkk.hu

Az egészségügyi alapellátás számos kihívással néz szembe Magyarországon, amelyek egyre kifejezőbbek és az egészségügyenlőtlenségekre is jelentős hatást gyakorolnak. A problémák közé sorolható a háziorvosok elöregedése, a társadalmi megbecsülés hiánya és a szakmai utánpótlás kérdései, a betöltetlen, illetve a tartósan betöltetlen praxisok növekvő száma stb. Ezek eredményeként egyre inkább háttérbe szorul a háziorvosok „kapuőr” szerepe és veszélybe kerülhet az alapellátás folyamatos biztosítása. Így a háziorvosi ellátáshoz való hozzáférés esélyei olyan mértékben romlanak, hogy az egyébként is hátrányos helyzetben lévő, periférikus térségekben tovább erősödhet az egészségügyenlőtlenségek mértéke.

Érdeemes azonban megjegyezni, hogy a digitális forradalom nyomán elterjedő infokommunikációs technikák egészségügyi integrációjának köszönhetően megjelennek olyan innovációk, amelyek támogathatják az ellátást, így a háziorvoslást is. Az ennek nyomán „születő” telemedicina képes növelni az ellátás elérhetőségét, hozzáférhetőségét, így jó eszköz lehet az egészségügyet érintő területi egyenlőtlenségek mérséklésének. Ez pedig abból ered, hogy az egészségügyi szereplők klasszikus ellátásban megszokott fizikális megjelenése, csakúgy, mint a térbeli mozgása redukálódik, miközben az egészségügyi információk elektronikus úton áramlanak.

Ebből adódóan a kutatás kérdése annak megválaszolása, hogy a háziorvosok milyen szerepet tudnak elképzelni a telemedicinának az alapellátásban? Mi az oka az adaptáció alacsony szintjének? Ezek alapján a kutatás célja, hogy megvizsgálja a háziorvosok telemedicinával kapcsolatos attitűdjeit. A kérdések megválaszolására kvantitatív kutatás keretében került sor, önkitöltős kérdőívek segítségével. Az SZTE Családorvosi Intézet munkatársainak közreműködésével 2015. szeptember és október között háziorvosi (tovább)képzések keretében résztvevő háziorvosok nyílt és zárt kérdéseket egyaránt tartalmazó kérdőívet tölthettek ki Szegeden. A kutatás során összesen 49 orvos vállalta az önkéntesen és név nélkül zajló válaszadást.

A megkérdezettek átlagos életkora 51 év körül alakult, nemi megoszlásuk kiegyenlített volt, hiszen a válaszadók között hasonló számban szerepeltek férfiak és nők. A háziorvosok döntő többsége ugyan már értesült a telemedicináról, de nem használta még a praxisában. Az eredmények arra mutatnak rá, hogy a családorvosok körében általában nem kap prioritást a telemedicina, annak ellenére, hogy elismerik az ellátásra gyakorolt jótékony hatásait. Az adaptálás hiányának legfőbb okai között elsősorban az információhiányt és az időigényességet jelölték meg.

Az előadás a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (NKFIH) K 119574 számú pályázat támogatásával készült.